

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har tidligere i folketingsredegørelsen for spørgsmålet om at fremskaffe flere lære- og praktikpladser, og regeringen har også taget forskellige initiativer for at skaffe disse pladser.

I sommeren sidste år vedtog folketingsretten en lov, der ophævede læremestrenes betaling af skolepenge inden for lærlingeuddannelserne. Dette indebar en besparelse for læremestrene på 3.000-4.000 kr. pr. lærling. Efter opfordring fra undervisningsministeriet blev der endvidere som led i foranstaltningerne mod ungdomsarbejdsløsheden lokalt sat adskillige initiativer i gang for at få virksomhederne til at tilbyde flere lære- og praktikpladser. Indberetninger fra arbejdsmarkedsnævnene til arbejdsdirektoratet tyder på, at de lokale bestræbelser nok har haft en vis virkning, men ikke så stor, som man kunne have ønsket.

Jeg kan yderligere nævne, at der til oprettelse af lære- og praktikpladser i staten er bevilget 23 mill. kr. til ca. 500 pladser, som nu er ved at blive besat.

Forslaget om statstilskud til arbejdsgivere, der ansætter lærlinge og elever, tror jeg ikke løser problemet. En afgørende barriere er lavkonjunkturen, som gør, at mange, især mindre, virksomheder er usikre med hensyn til fremtiden. Dette medfører, at lysten til at investere i uddannelse mindskes.

Ophævelsen af skolepengene, der jo faktisk betød et tilskud til læremestrene på 3.000-4.000 kr. har foreløbig ikke i sig selv givet nogen større effekt. Jeg er derfor alvorligt bange for, at et egentligt statstilskud til arbejdsgivere, der ansætter lærlinge og elever, alene vil komme til at virke som et maskeret tilskud til virksomheder, der alligevel ville ansætte lærlinge eller elever, uden at det vil få væsentlig flere lære- og praktikpladser frem.

Det fremgår af forslaget, at man tænker sig, at tilskud skal ydes i de første 12 måneder af uddannelsesforholdet, men ikke hvad der skal ske i resten af uddannelsesperioden.

Man kan endvidere ikke umiddelbart se, hvor stort et tilskud forslagsstillerne tænker sig. Såfremt en tilskudsordning overhovedet skal have nogen virkning i form af flere lære- og praktikpladser, må det i hvert fald være et tilskud, der batter noget for de virksomheder, der overvejer at ansætte en lær-

ling eller elev, f. eks. de 5 kr. i timen, som HKs ungdom er citeret for i bemærkningerne til forslaget. En sådan ordning, som jeg alligevel vil tvivle på får nogen afgørende virkning, vil, med de lærlinge og elever som man forventer i 1976-77, koste ca. 175 mill. kr. på årsbasis. Såfremt man regner med, at en sådan ordning medfører et øget tilbud om pladser fra virksomhederne, bliver omkostningerne selvfølgelig større. Hvorfra vil man få pengene til det?

Jeg er endvidere betænkelig ved forslaget, fordi det vil være vanskeligt at administrere, og sidst men ikke mindst, fordi det griber ind i de overenskomstmæssigt fastsatte lønninger.

Jeg kan derfor ikke anbefale, at forslaget vedtages. I stedet bør man efter min mening styrke det lokale arbejde med opsøgning af lære- og praktikpladser, bl. a. ved en styrkelse af arbejdsformidlingskontorenes personale og samarbejdet med undervisningsinstitutionerne samt ved at øge og forbedre informationen til virksomhederne om de faglige uddannelser. Der er allerede taget skridt til gennemførelse af sådanne foranstaltninger, og regeringen overvejer nye initiativer.

Kaj Poulsen (S):

Dette forslag til folketingsbeslutning om at bekæmpe ungdomsarbejdsløsheden tror socialdemokratiet ikke vil få den tilsigtede virkning. Der er efter min opfattelse én stor fejltagelse ved dette forslag, nemlig at det konservative folkeparti tror, man kan løse problemerne omkring ungdomsarbejdsløsheden blot ved at øse penge ud over arbejdsgiverne. Jeg kan ikke anbefale gennemførelse af dette forslag med de intentioner, der ligger i det, alene af den grund, at der ikke i forslaget er nogen som helst betingelser for, at de omhandlede arbejdsgivere skal etablere et varigt lærlinge- eller uddannelsesforhold, og ingen garanti mod, at man, når man tager arbejdskraft ind i den ene ende, ikke også skubber noget ud i den anden ende.

I øvrigt finder vi det mærkværdigt, at det konservative folkeparti først slår EFG-eleverne oven i hovedet ved at fratage dem deres godtgørelse på ca. 68 mill. kr. for derefter at komme og ville forære de samme elevers arbejdsgivere et beløb, som under